

Fokker F.I

Історія найвідомішого літака Першої Світової війни, видатного творіння відомого голландського конструктора Ентоні Фоккера. Fokker Dr. I, була б неповною без розповіді про його прототип, попередник Fokker F.I. Збудовані лише у кількості трьох екземплярів, він також залишив свій слід у історії повітряних битв Великої Війни. Вражений можливостями новітнього британського Sopwith Triplane, Ентоні Фоккер вирішив за будь-яких умов створити аналогічний літак із ще більшими можливостями. Взявши за основу британську розробку, Фоккер створив літак, який без жодних сумнівів можна вважати одним із найкращих того часу. Після вдалого випробування прототипу V.4, військове командування видало замовлення на 20 літаків, перші три з них отримали індивідуальні номери F.I 101/17, F.I 102/17, F.I 103/17. Машини 101/17 залишилися на заводі для повномасштабних випробувань (їх втратили 11 серпня 1917 року), а інші дві передали на фронт для перевірки безпосередньо у бойових умовах. Беззаперечно, що випробувати нові літаки мали найкращі аса. Найелітніший підрозділ Jagdgeschwader Nr I (відомий "Flying Circus") очолював славетний ас Манфред фон Ріхтгофен, а 10-й винищувальний підрозділ - Вернер Фосс. Саме вони отримали два нових триплани. Вже 28 серпня Фосс здійснив перший тест-політ.

1 вересня 1917 року відбувся бойовий дебют Fokker F.I. Ріхтгофен та Фосс під прикриттям інших пілотів "Літаючого Цирку" вирушили на повітряне патрулювання над лінією фронту, що проходила поблизу Зоннебеке і неадвідно переходила поодинокий британський RE8. Ріхтгофен без будь-яких проблем знищив його - британські пілоти і гаджі не мали, що існує ще якийсь триплан! окрім Sopwith Triplane і не виявили жодного опору. Так з'явилося бойова кар'єра славетного німецького триплана. З вересня фон Ріхтгофен знищив Sopwith Pup, але після цього він був вимушений залишити фронт вже до 23 жовтня. Його триплан 102/17 спочатку отримав Курт фон Дьюрінг, потім його тестував Ганс Адам, а 11 вересня його почав пілотувати Курт Вольфф. Проте 15 вересня він жорстко сутиснув із пілотами 10 Диваюну Королівської Повітряної служби він загинув.

Інший триплан, 103/17, який отримав Вернер Фосс, після короткого патрулювання (30 вересня) 1 вересня він спроміг збити на триплані три літаки супротивника під час одного бою! І сподівався протягом цього ж дня збити приймаймо ще два літаки, проте цим сподіванням не судилося бути задійсненими. Вдень він вилетів на патрулювання і зіштовхнувся із панкою британських SE5a з 56-го Диваюну. 56-й був елітним Диваюном Королівського Повітряного Корпусу і до його складу входили наїспаніші та найдосвідченіші пілоти. Фосс не мав гаджі, з яким серйозним супротивником він зустрівся, але мужньо прийняв бій - один проти сімох. Фоссової протистояли Джеймс МакКадден, Артур Ріс-Девіс та Річард Мейбері, аси із всіх усіх Імперії. Легендарний бій увійшов у історію Першої Світової як вияв справжнього героїзму та самовідданості. Джеймс МакКадден згадував, що однієї мілі п'ять SE5a одночасно розстрілювали трасерами літак Фосса. Це була найсправжнісна "собача сутичка" - літаки проплітали один навколо іншого на відстані лічених метрів, але застя в цей день не було на стороні німця. Вочевидь Фосс був важко поранений - літак втратив стабільний політ і почав планувати до землі, його пропелер зупинився. Фінальну краху жорсткого та кривавого зуничання над трипланом поставила Артур Ріс-Девіс - він зажив у хвісті німца і розтріляв його до останнього набою. Літак впав поблизу містечка Плам Фарм, де хоробрій німецький ас знайшов свій спокій.

Втрати двох провідних асів - Фосса та Вольфера - протягом одного тижня мало не поставила жирну крапку у бойовій кар'єрі триплана Фоккера. Але сумніви сплинули, коли стали відомі подробиці епічного бою Фосса із англійцями. Військове командування видало фірмі Фоккера замовлення на 300 трипланів під назвою Dr.I і невдовзі цей маленький трикільовий незграба увійде в історію як літак всіх німецьких асів та завдяки "Червоному Баронові" стане одним із символів Першої Світової Війни.

Fokker F.I

The story of the most famous plane of the First World War, the Fokker Dr. I, outstanding creation of the famous and talented Dutch designer Anthony Fokker, would be incomplete without the story of its pre-production model, the Fokker F.I. Although only three were built, it left an indelible trace in the history of air fighting in the Great War. Hugely impressed by the capabilities of the new British Sopwith Triplane, Antony Fokker decided to create a similar plane at all cost with even better performance. Having taken as a basis the British design, without any doubt if is possible to consider the plane Fokker produced as one of the best created at that time. After successful testing of the V.4 prototype, the authorities issued an order for 20 planes, the first three receiving the individual numbers F.I 101/17, F.I 102/17, F.I 103/17. 101/17 was retained at the factory for full-scale tests (it was lost on August 11th, 1917), and the other two were delivered to the Front for assessment under fighting conditions. In general, new planes were tried out with the best aces. The most elite unit was Jagdgeschwader Nr. I (The "Flying Circus"), commanded by the renowned ace Manfred von Richthofen, and which included a particular unit, Jasta 10, led by Werner Voss. They received the two new triplanes. Straightaway, on August 28th, Voss carried out his first test flight.

September 1st, 1917 saw the fighting debut of the Fokker F.I. Von Richthofen and Voss under the cover of other pilots of the "Flying Circus" proceeded on air patrol above the front line in the Zonnebeke area and soon intercepted a single British R.E.8 two seater. Von Richthofen destroyed it without any problem. The British pilots had no idea that there existed any such machine except for the Sopwith Triplane, and had not shown any resistance. So began this excellent German triplane's combat victories. On the 3rd September von Richthofen shot down a Sopwith Pup, but after that was compelled to leave the Front until October 23rd. So Triplane 102/17 was passed on to Kurt von Döring, then it was tested by Hans Adam, and on September 11th it gained a new pilot, Kurt Wolff. However, on September 15th in a severe skirmish with the pilots of 10 Squadron Royal Naval Air Service it was lost.

The other machine, 103/17, which was received by Werner Voss, was successfully used by him for less than a month. On the morning of September 13th, Voss (assisted by his 48th Victory) on September 13th he managed to shoot three enemy planes in the same fight! and he also hoped during the same day to notch up at least two more planes, however this ambition was not allowed to be carried out. In the afternoon he took off on patrol and came up against some British S.E.5a's from 56 Squadron. This was the elite squadron of the Royal Flying Corps and included some of the most successful and most skilled pilots. Voss did not hesitate; he had met a formidable enemy, but he courageously accepted the fight - one against seven. Voss was up against James McCudden, Arthur Rhys Davids and Richard Mayberry, aces of aces for the British Empire.

This legendary fight has become part of the history of the First World War, as a remarkable display of heroism and selflessness. James McCudden reported that at one point he watched five S.E.5a's simultaneously shoot tracers at Voss's plane. It was the very definition of a dogfight, planes flying around one another at distances of a few meters, but a happy outcome was not to befall the Germans on this day. Clearly Voss's was badly wounded - his plane lost control and started to plummet to the ground, its propeller stopped. The end for the triplane in this vicious and bloody struggle was delivered by Arthur Rhys Davids - he came onto the tail of the German and shot it with his last remaining rounds. The plane fell near Plum Farm, north of Frezenburg, and there the brave German ace came to his final rest.

The loss of two leading aces - Voss and Wolff - during one week had not been fatal to the fighting career of Fokker's triplane. The doubts disappeared when the details of Voss's epic fight with the English became known. The military issued Fokker with an order for 300 triplanes under the designation Dr.I, and soon this small three winged machine would become historic as the plane flown by the most famous German aces and, thanks to the Red Baron, one of the symbols of the First World War.

Fokker Dr.I

Die Geschichte des berühmtesten Flugzeuges des 1. Weltkrieges, der Fokker Dr.I, ein herausragender Entwurf des berühmten und begabten Niederländer Anthony Fokker wäre ohne die Geschichte der drei Vorserienmaschinen (der Fokker F.I) nicht vollständig. Obwohl nur drei Stück gebaut wurden, hinterließen sie eine unauslöschliche Spur in der Geschichte des Luftkampfes des 1. Weltkrieges.

Stark beeindruckt von den Leistungen des neuen britischen Sopwith Triplane, entschloss sich Anthony Fokker zum Bau eines ähnlichen Flugzeuges mit noch größerer Leistungsfähigkeit. Auf der Basis des britischen Entwurfes entwarf Fokker zweifellos einen der besten Flugzeuge seiner Zeit. Nach erfolgreichen Tests mit dem V.4 Prototyp, vergaben die Behörden einen Auftrag zum Bau von 20 Flugzeugen, von denen die ersten drei die individuellen Nummern F.I 101/17, F.I 102/17 und F.I 103/17 erhielten. Nummer F.I 101/17 verblieb in der Firma für Tests (und wurde dabei am 11. August 1917 zerstört), während die anderen beiden Maschinen an die Front gingen, um dort unter Einsatzbedingungen getestet zu werden. Generell wurden neue Maschinen von den besten Fliegerassen getestet. Die absolute Eliteeinheit war das Jagdgeschwader Nr. I (der "fliegende Zirkus"), das von dem berühmten Fliegeras Manfred von Richthofen kommandiert wurde. Ein Teil dieser Einheit war die Jasta 10, die Werner Voss führte. Beide erhielten einen der neuen Dreidecker und Voss machte damit seinen ersten Testflug gleich am 28. August.

Am 1. September hatte die Fokker F.I ihr erstes Gefecht. Von Richthofen und Voss flogen zusammen mit anderen Piloten des "fliegenden Zirkus" eine Patrouille über der Frontlinie in der Gegend von Zonnebeke. Schon bald griffen sie einen einzelnen britischen R.E.8-Zweisitzer an und von Richthofen schoss diesen ohne Probleme ab. Die britische Besatzung wusste nichts von der Existenz eines Dreideckers, außer der englischen Sopwith Triplane und verteidigte sich daher nicht schnell genug. So begann die Erfolgsliste des deutschen Dreideckers. Am 3. September schoss von Richthofen eine Sopwith Pup ab, bevor er die Front bis zum 23. Oktober verließ. So erhielt dann Kurt von Döring das Flugzeug dann wurde es von Hans Adam getestet, ehe es am 11. September an einen neuen Piloten ging: Kurt Wolff. Am 15. September ging die Maschine dann in einem heftigen Scharmützel mit Piloten des 10. Squadrions, Royal Naval Air Service verloren.

Die andere Maschine (103/17) ging an Werner Voss, der sie erfolgreich einen knappen Monat lang flog. Am Morgen des 23. September erzielte Voss seine 48. Luftritterei und am 11. September war er wieder an der Front, um ein heftiges Gefecht drei gegnerische Maschinen abzuschießen - und so hoffte er, am gleichen Tag noch zwei weitere Flugzeuge herunterzuholen. Dazu kam es jedoch nicht mehr. Am Nachmittag startete er zu einem Einsatz und traf auf einige britische S.E.5a des 56. Squadrions. Dabei handelte es sich um die Eliteeinheit des Royal Flying Corps bei dem einige der erfolgreichsten Piloten flogen. Voss zögerte nicht, mutig nahm er den Kampf gegen einen eindrucksvollen Gegner auf - einer gegen sieben. Voss kämpfte hier gegen einige der größten Asse des britischen Empire: McCudden, Arthur Rhys Davids und Richard Mayberry.

Dieser legendäre Kampf wurde ein Teil der Geschichte des 1. Weltkrieges - eine bemerkenswerte Zuschauerausstattung von Heldentum und Selbstlosigkeit. James McCudden berichtete, dass einmal 5 S.E.5a gleichzeitig auf die Maschine von Voss schossen. Es war ein Muster für einen Kurvenkampf - Flugzeuge flogen umeinander herum, dabei oft nur wenige Meter voneinander entfernt. Doch das Glück war nicht mit den Deutschen. Offensichtlich wurde Voss schwer verwundet und sein Flugzeug begann unkontrolliert und mit stehendem Propeller abzustürzen. Das Ende dieses heftigen und blutigen Gefechts besiegte Arthur Rhys Davids, indem er hinter dem Heck des Deutschen seine letzten Patronen verschoss. Die Maschine schlug nahe der Plum Farm, nördlich von Frezenburg, auf und dort fand das mutige deutsche Fliegerasse seine letzte Ruhe.

Der Verlust von zwei führenden Fliegerassen - Voss und Wolff - innerhalb einer Woche war nicht das Ende der Karriere des Fokker Dreideckers. Die Zweifel verschwanden, als Einzelheiten von Voss berühmten Gefecht gegen die Engländer bekannt wurden. Das Militär vergab an Fokker einen Auftrag zum Bau von 300 Dreideckern mit der Bezeichnung Dr.I und schon bald wurde diese kleine Maschine ein Teil der Geschichte, geflogen von den berühmtesten deutschen Asen und - Dank des "roten Barons" - eines der Symbole des 1. Weltkrieges überhaupt.

Технічні характеристики

Performances

Technische Charakteristik

Розмах крила	7,19 м	Wingspan	7,19 м	Flügelspannweite	7,19 м
Довжина	5,77 м	Length	5,77 м	Rumpflänge	5,77 м
Загальна вага	586 кг.	Take-off weight	586 kg	Wicht	586 kg
Макс.швидкість	165 км/год	Speed max	165 km/h	Max. Geschwindigkeit	165 km/St
Двигун	Oberursel UR II 110 к.с. (F.I 102/17)	Engine Oberursel UR II 110 h.p. (F.I 102/17)	Le Rhône 110 h.p. (F.I 103/17)	Motor Oberursel UR II 110 P.S. (F.I 103/17)	Le Rhône 110 P.S. (F.I 103/17)
Озброєння:	2 x LMG 08/15 Spandau	Armament:	Machine guns 2 x LMG 08/15 Spandau	Bewaffnung:	Maschinengewehre 2 x LMG 08/15 Spandau

Інструкція
УВАГА! - Прочитати обов'язково!

Instructions
ATTENTION - Useful advice!

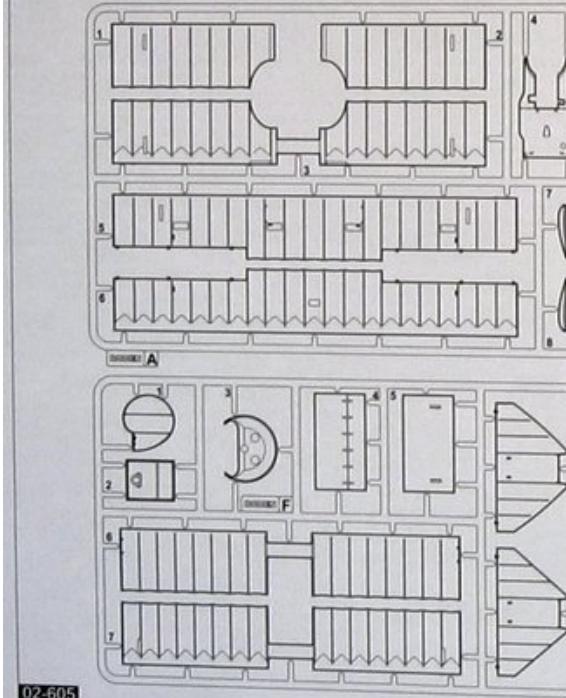
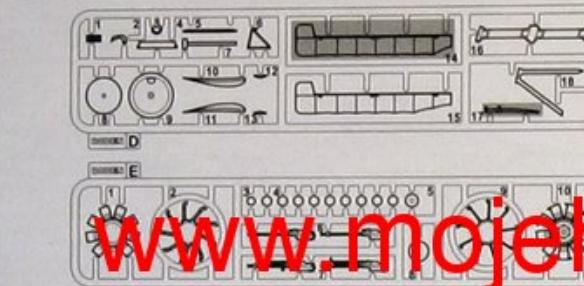
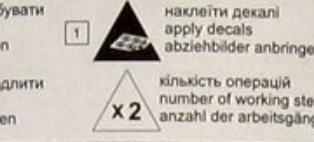
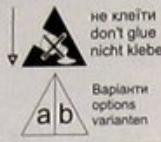
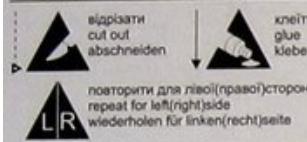
Instruction
ACHTUNG - Ein nützlicher Rat!

Перед початком роботи уважно вчити інструкцію для складання моделі. Деталі з рамок вирізати за допомогою костяного ножа або гострорубця. Номери деталей позначені цифрами 1, 2, 3... Рамки, в яких знаходяться деталі, позначені великими латинськими літерами A, B, C... Для деталей, які необхідно фарбувати перед складанням, вказано колір фарби: A, B, C... Заднівати деталі за допомогою клею Plastic CEMENT 3991, 3992, 3999 або FIX 44601, 44602, 44607.

Вказівка для наклеювання декалей: вирізати з аркуша потрійні декали (на схемі номери декалей вказано цифрами у квадратів); покласти їх у посуд з чистою водою приблизно на 1/2 хвилини; накласти декалі на модель, а потім зсунути з аркуша. Для кращого приєднання притиснути їх чистою тканиною.

Read the instructions carefully prior to assembly. Remove parts from frame with a sharp knife or a pair of scissors and trim away excess plastic. Do not pull off parts. Numbers of parts are marked figures: 1, 2, 3... Frames, in which the part is situated, are marked with capital letters: A, B, C... For parts which should be painted before mounting, are given colors of paint: A, B, C... Use plastic cement ONLY.

Directions for applying the decals: cut out from the sheet the necessary decal numbers (figures of decals are marked by figures in squares); plunge them into a vessel with pure water for about 1/2 minute; apply the decals on the kit letting them slide from the paper. For a better adhesion, press them by means of clean rag.

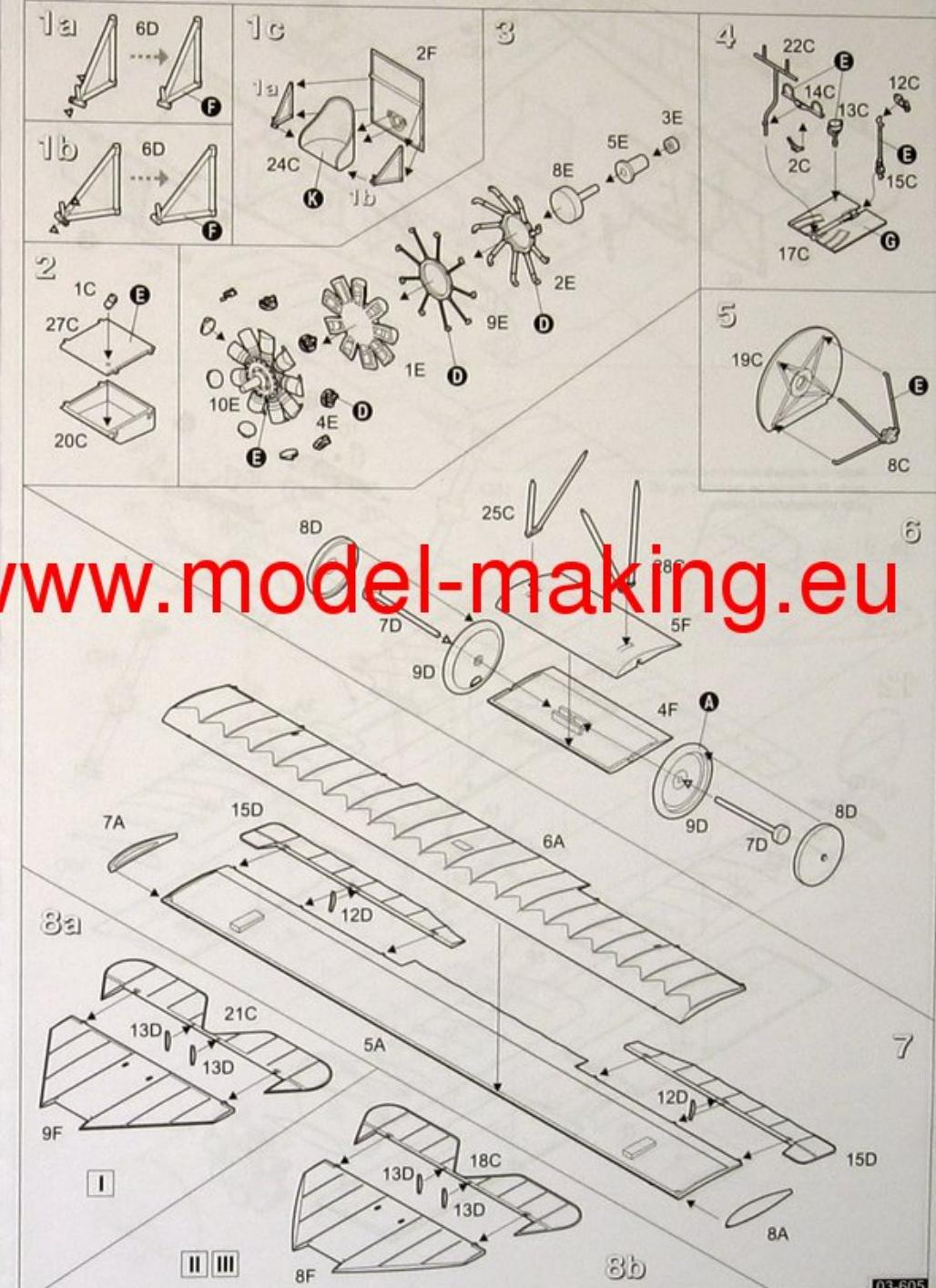

02-605

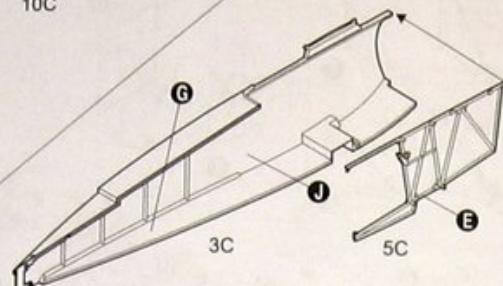
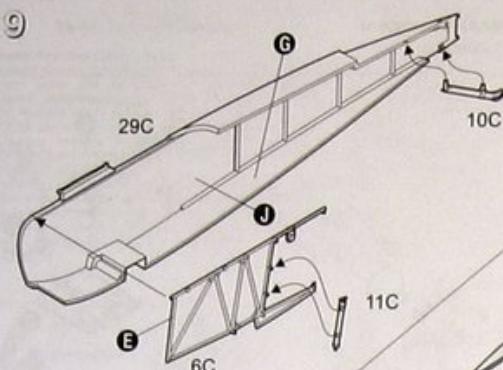
www.mojehobby.pl

www.model-making.eu

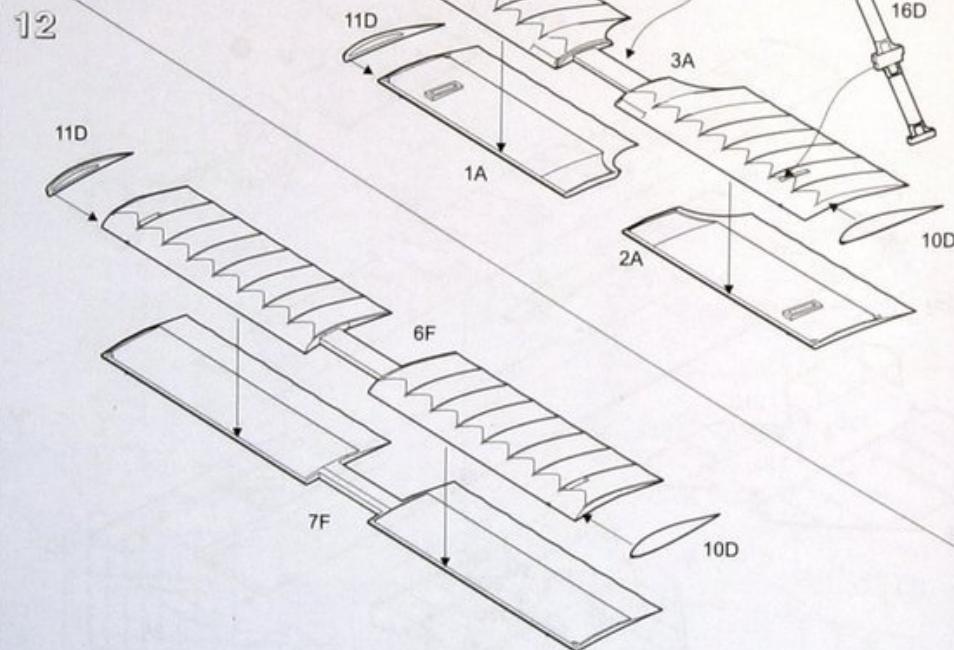
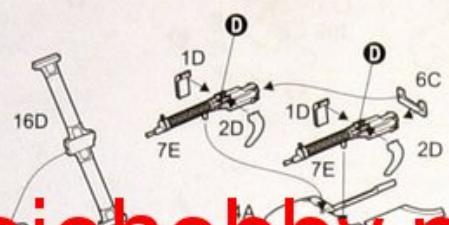
Порядок складання моделі
Model assembly

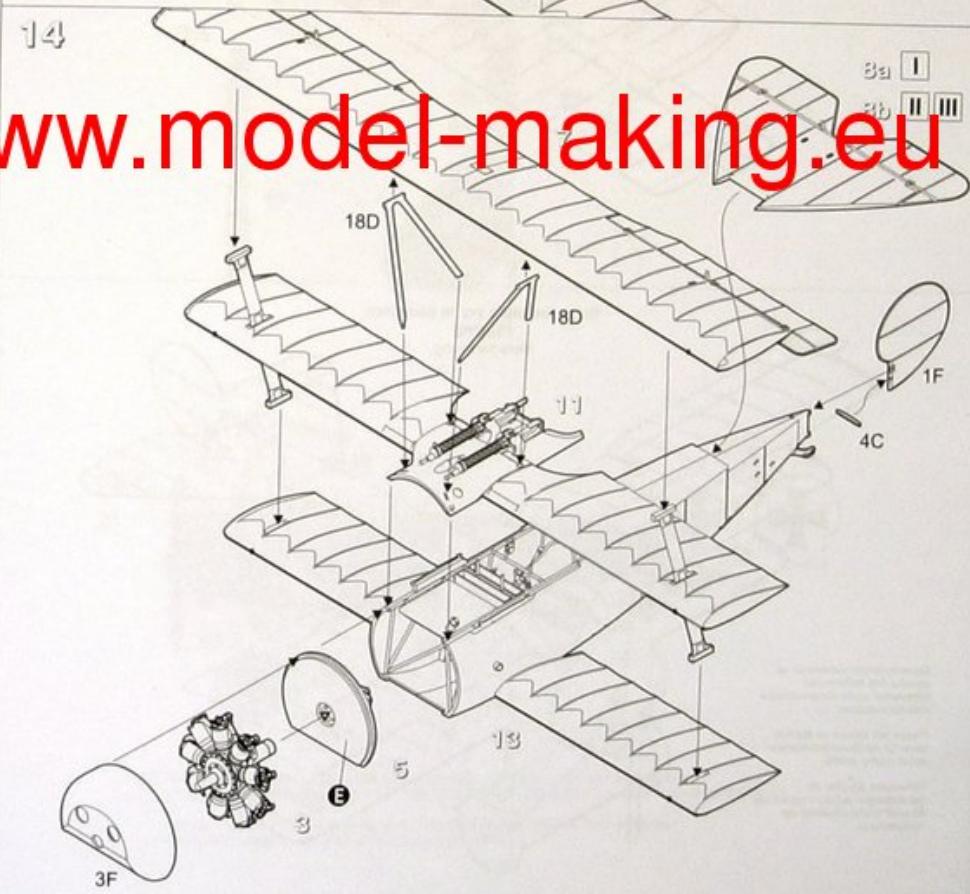
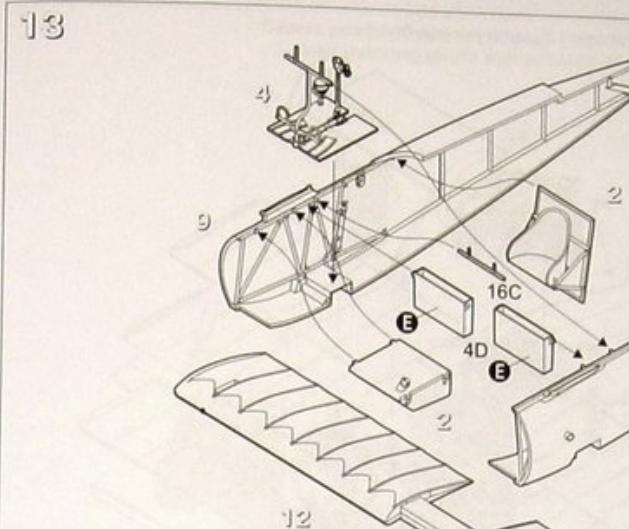
03-605

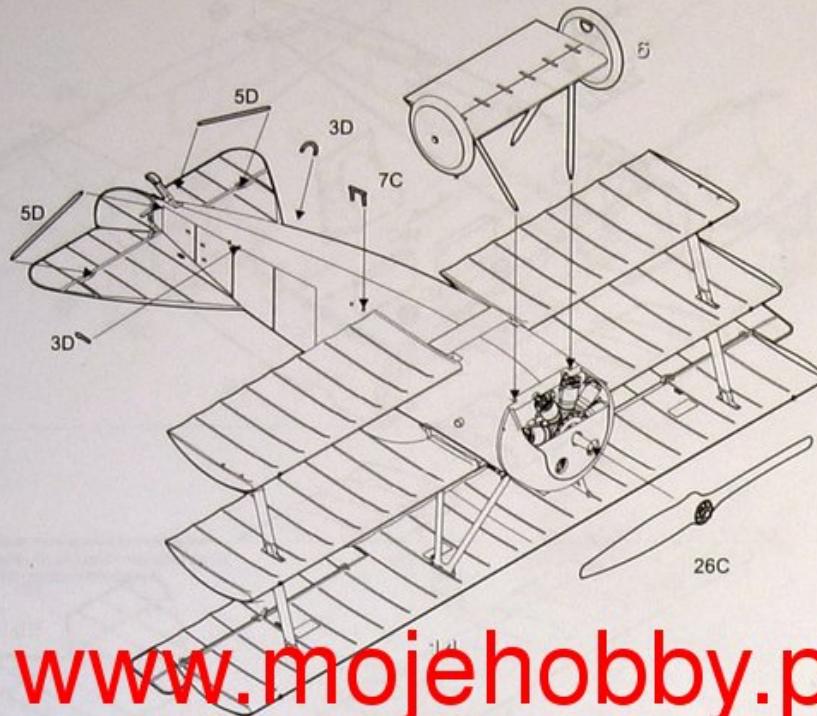
Note: for experienced modelers
parts 7E should be replaced by 6E
with photoetched jackets.

04-605

05-605

www.mojehobby.pl www.model-making.eu

Встановлення тяг та розчалок
Rigging
Verspannung

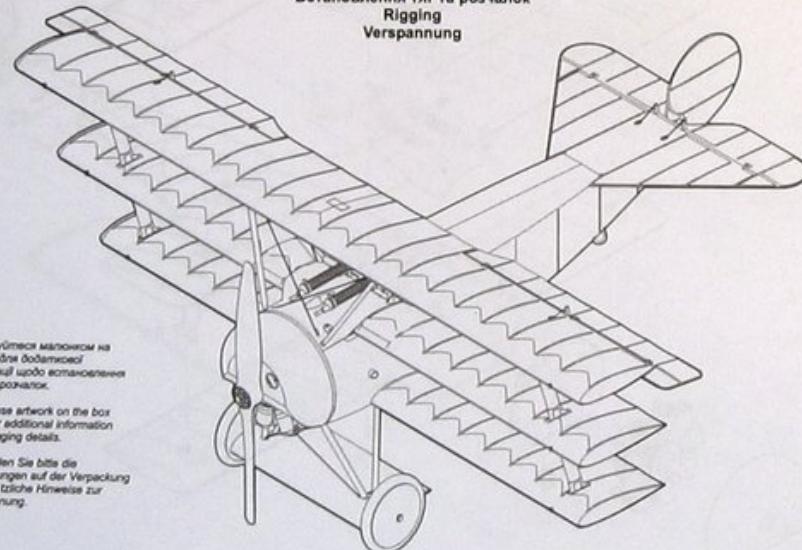
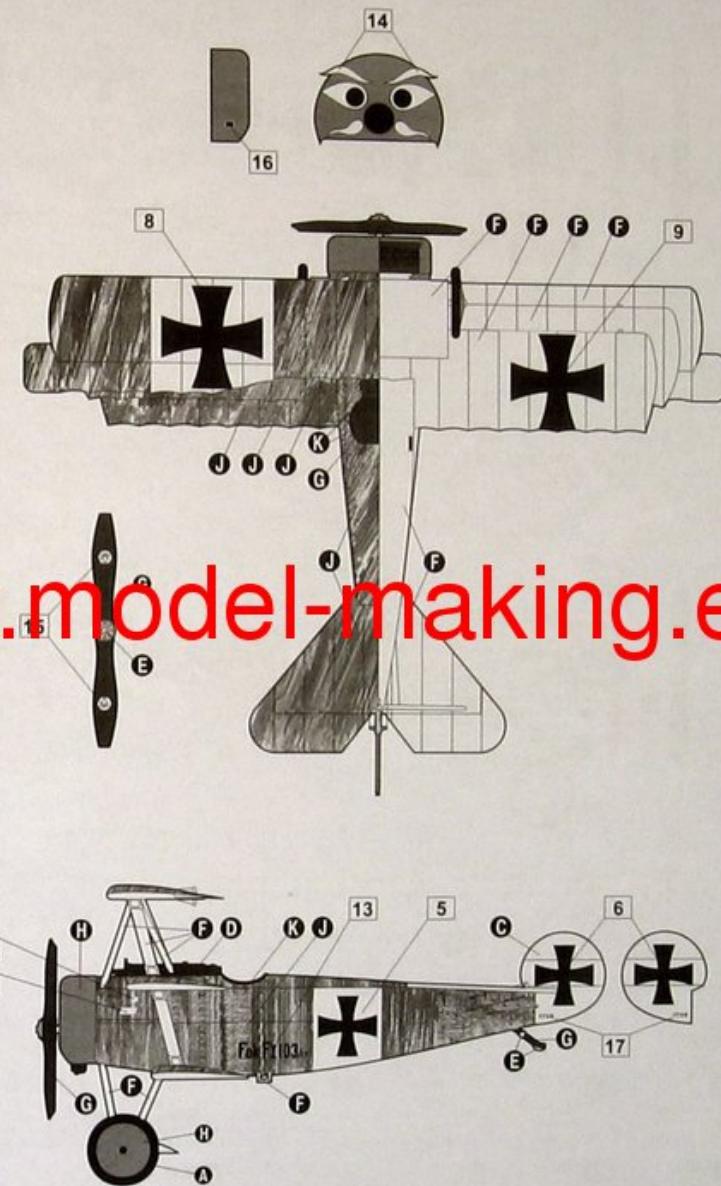
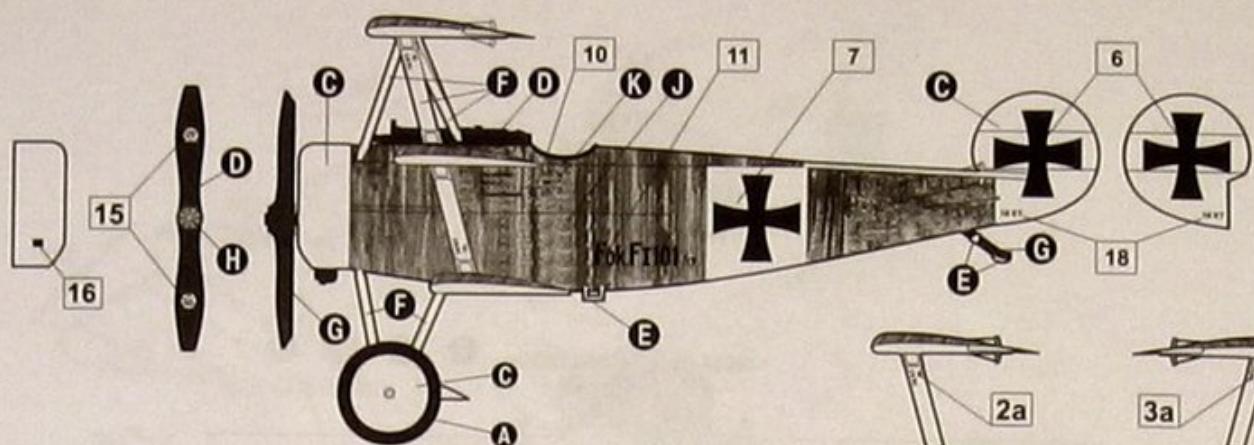

Схема розфарбування моделі і наклеювання декалей
Colour painting guide and scheme of applying decals

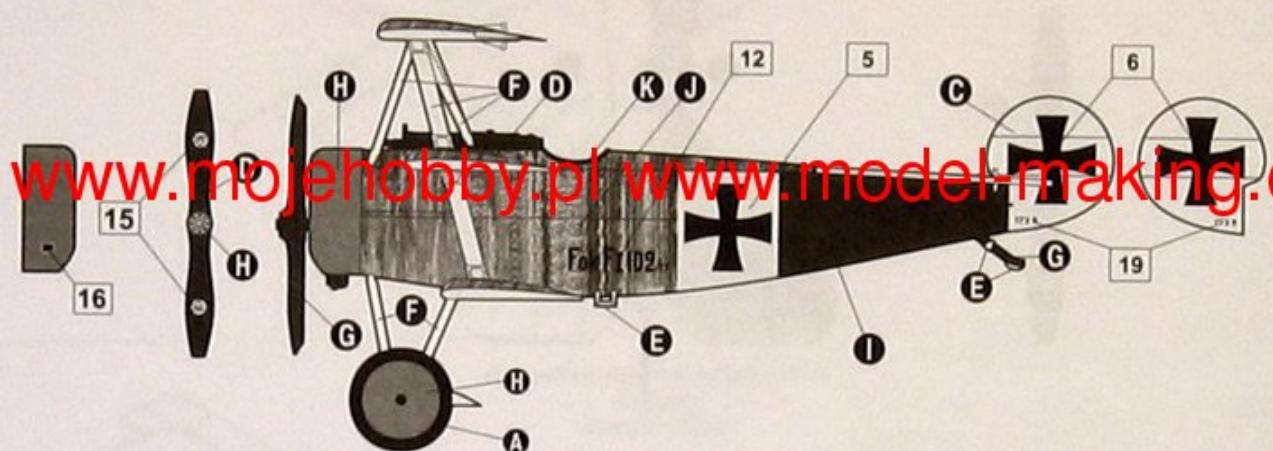
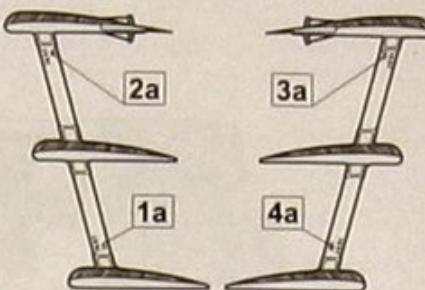
I Fokker F.I 103/17 (s/n 1730), винищувальний підрозділ №10, лейтенант Вернер Фосс (48 перемог, орден Блаутий Макс). Північна Франція, летовище Маркебек, вересень 1917 року.

Fokker F.I 103/17 (s/n 1730) Jasta 10, Lt. Werner Voss (48 victories, Pour le Mérite).
Northern France, Marckebeke airfield, September, 1917.

II Fokker F.I 101/17 (с/н 1697), перероблений з прототипу V4. Літак на фронт не попав (проходив випробування на заводі Фоккера у Шверін-Горріс). Серпень 1917 року.

Fokker F.I 101/17 (w/n 1697), developed from V4 prototype. Plane not reached to the Front (used for trials in Fokker factory at Schwerin-Gorries). August 1917.

III Fokker F.I 102/17 (с/н 1729), винищувальний підрозділ №11, обер-лейтенант Курт Вольф (33 перемоги, орден Блауентній Макс). Північна Франція, летовище Фалемпін, 15 вересня 1917 року.

Fokker F.I 102/17 (w/n 1729) Jasta 11, Ob.lt. Kurt Wolff (33 victories, Pour le Merite). Northern France, Phalempin airfield, September 15, 1917.

HUMBROL

A
32
Темно-сірий
Matt Dark Grey
Matt-Dunkelgrau

B
33
Чорний
Matt Black
Mattschwarz

C
34
Білий матовий
White Matt
Mattweiß

D
53
Чернено-сталевий
Gunmetal
Schwarz

E
56
Діораль
Metallic Matt Aluminium
Aluminium, metallic

F
87
Сірий сталевий
Matt Steel Grey
Stahlgrau, matt

G
110
Натуральне дерево
Matt Natural Wood
Naturholz, matt

H
116
Темно-зелений
Matt US Dark Green
Matt-USA-Dunkelgrün

I
153
Червоний матовий
Insignia Red
Signalrot, matt

J
155
Оливковий
Matt Olive Drab
Olivgrau, matt

K
180
Червона шкіра
Red Leather
Rotbraun

ПРИМІТКА: оливковий колір (**I** 155) наноситься пеналем поверх заводського пофарбування (**G** 87); вертикально на фюзеляжі та діагонально на крилах.
NOTE: olive color (**I** 155) hand-painted by brush over factory finish (**G** 87); vertically on the fuselage and diagonally on the upper surfaces.